

[Ministeren for offentlige arbejder]

interesser, så går det den modsatte vej, for så skal man nemlig forhøje taksterne. Ja men så øger man jo omkostningerne for vognmændene.

Der har i mange af indlæggene, synes jeg faktisk, været nogle lidt selvmodsigende betragtninger. Hvis man kæder starten af et indlæg sammen med det, der er blevet sagt i slutningen, så savnes der ligesom en indre logik i det.

Jeg lagde mærke til, at hr. Glensgård så gik over til, at dér, hvor hele problemet lå, var, når det drejede sig om gods, altså den konkurrence, som DSB præsterer, når det drejer sig om gods på skinner. Ja men når hr. Glensgård snakker om skatteyderbetalte takstforvridninger og bruger lignende udtryk, så synes jeg, at der er tale om proportionsforvridning, for hvis man gør op, hvad DSB beskæftiger sig med, tager den samlede omsætning, vil man se, at det, der har med gods at gøre, er en ganske forsvindende del i forhold til det, der faktisk er den primære opgave, nemlig personbefordring.

Så vil jeg til hr. Glensgård bare lige sige en enkelt bemærkning. Jeg bed mærke i, at hr. Glensgård sagde, at generaldirektøren for DSB fandt det ønskeligt, at ruter nedlægges. En generaldirektør har ikke mulighed for at imødegå sådanne bemærkninger fra et medlem af dette ting; derfor vil jeg gerne gøre det og sige: der er ikke nogen ledere i DSB, der finder det ønskeligt, at ruter nedlægges.

I det hele taget – hvilket også kan være et svar til dem, der har været inde på den arbejdsgruppe, der er blevet nedsat – kunne DSB jo have sat sig tilbage eller ladet som ingenting, fordi det, man konstaterer, er, at et privat rederi på grund af tidernes ugunst kommer i vanskeligheder. Man kan sige, at det da ikke er DSBs sag. DSB var på Store Bælt, DSB var på Kalundborg-Århus, dengang disse Kattegatrederier blev oprettet. Nu synes jeg, vi lige skal have lidt hold i tingene. Ruterne blev oprettet, fordi man så en chance for at tjene nogle penge, fordi man havde nogle forventninger til udviklingen om personbefordring, ikke mindst befordring af biler og lastbiler. Men så er der altså sket noget i udviklingen, der ikke harmonerede med det, man oprindeligt gik ud fra.

Og hvad er det så, man har gjort fra DSB? Man har gjort det, at man for det første retter henvendelse til undertegnede og siger: vi

har en stærk fornemmelse af, at der er nogle problemer på Kattegatruterne. Vil det ikke være fornuftigt, hvis tre forretningsforetagender, som det jo er i denne forbindelse, nemlig de to rederier og DSB, snakker sammen om tingene? Jeg sagde: det påtager jeg mig ansvaret for, at I gør. Og de, der kender lidt til rederivirksomhed eller andre lignende erhvervsvirksomheder, vil sikkert være enig i, at jeg ikke eller DSB ikke farer hen og udsender en pressemeddelelse og gør offentligheden opmærksom på, at nu stikker man hovederne sammen, hvor man jo hurtigt vil finde ud af, at det er fordi der er nogle vanskeligheder. Nu vel, offentligheden stiftede bekendtskab med det, dengang man traf beslutningen i bestyrelsen for JKL.

Det, der har været hensigten med den arbejdsgruppe, man så blev enig om at nedsætte, var at forsøge at analysere tingene og at se, om der skulle ligge nogle muligheder for at udarbejde forskellige modeller, som man så kunne diskutere og vende tilbage med til henholdsvis ledelserne af rederierne, DSB, til undertegnede og igennem mig til folkettinget. Det er det, der ligger bag. Derfor vil jeg godt sige til hr. Ole Henriksen og andre, der har været inde på det: her er ikke tale om et højtideligt etableret underudvalg. Der er ikke tale om, at der er opstillet noget kommissorium som sådant. Det, jeg sagde i udvalget – nu kan jeg forstå, at hr. Ole Henriksen synes, det er godt at citere fra udvalg, men så synes jeg, at hr. Ole Henriksen skal gøre det korrekt – var, at når forretningsforetagender taler sammen, så sker det ofte over en bid brød eller ved middage og sådanne lejligheder. Jeg sagde så, at i dette tilfælde synes jeg, det er mere korrekt, at man kommer til mig, og at de andre går til deres ansvarlige og siger: skal vi ikke sætte os hen i en arbejdsgruppe? Det er det, der er sket.

Når man tænker på debatten i dag, de mange synspunkter, der har været fremme, så får man indtryk af, at tingene er komplicerede. Jeg finder, at det fremmeste, man må gøre, er at få analyseret situationen rigtigt, og dernæst må man altså finde frem til nogle løsninger. Jeg vil uden videre skrive under på, at er der nogen, der er interesseret i hurtigst muligt at komme igennem med et eller andet resultat, så er det de 3 parter, der udgør denne arbejdsgruppe.